

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/622/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113223016
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4113223016.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci žalobkyne: A. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, zastúpená JUDr. Petrom Harakálým, advokátom so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: Kooperatíva poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č.k. 10C/221/2013-200 zo dňa 23. mája 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania 8,5% ročne z 37.728,- eur od 07.07.2013 do zaplatenia zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 14.890,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi trovy konania a z nich trovy právneho zastúpenia 4268,61 eur na účet jej právneho zástupcu do 3 dní právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 415, § 420 ods. 1, 3, § 427 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, 3 § 5 ods. 5, zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 4 ods. 2 písm. a), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania bol nárok žalobkyne na priznanie odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadne zvýšenie z dôvodu duševných a sexuálnych porúch a po čiastočnom zastavení konania iba mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 14 890,- eur. Konštatoval, že žalobkyňa pri dopravnej nehode 17.07.2008 utrpela ťažký úraz a došlo k fyzickému poškodeniu jej zdravia, ktorá škoda pozostávajúca z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho zvýšenie na 30 % jej už bola vyplatená žalovaným, u ktorého bolo predmetné motorové vozidlo poistené pre prípad zodpovednosti za škodu dobrovoľne alebo na základe právoplatného rozhodnutia súdu v konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18C/23/2010. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa okrem telesného poškodenia zdravia, ktoré už bolo odškodnené, trpí aj poškodením, ktoré je duševného a sexuálneho charakteru, ktoré zatiaľ nebolo odškodnené. Uvedené položky boli ohodnotené v znaleckom posudku vyhotovenom psychiatrickou sexuologičkou MUDr. Danicou Caisovou, pričom tieto poškodenia predstavujú nové obmedzenia v živote žalobkyne, s čím sa napokon stotožnil aj žalovaný, pretože na základe toho posudku plnil žalobkyňi v priebehu konania bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ale ďalej sa bránil voči jeho mimoriadnemu zvýšeniu s odôvodnením, že nejde o prípad hodný osobitného zreteľa, a že nároky žalobkyne už boli pokryté. Ďalej uviedol, že po čiastočnom zastavení bolo predmetom konania mimoriadne zvýšenie náhrady uvedenej škody, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Preto súd prvej inštancie posudzoval, či na strane žalobkyne sú

dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mimoriadne zvýšenie odôvodňovali a ak áno na akú výšku a dospel k záveru, že nárok žalobkyne na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia nie je dôvodný. Ďalej zastal názor, že nakoľko duševný stav žalobkyne je dlhodobo zlý so zhoršujúcou sa tendenciou a žalobkyňa vôbec nie je schopná v mladom veku sexuálneho života, pričom do úvahy nepripadajú ani žiadne možné kompenzácie, ktoré súd zohľadňoval v konaní pod sp.zn. 18C/23/2010 dospel k záveru, že na strane žalobkyne sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú mimoriadne zvýšenie sťaženého spoločenského uplatnenia na maximálnu sumu 50 % a preto žalobe vo zvyšnej časti v celom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení a podľa § 10 a 13 ods. 3 a 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Pretože predmetnom konania boli dve veci a to v čase začatia konania zaplatenie sumy 37.728,- eur a sumy 18.864 eur a preto právnenému zástupcovi žalobkyne patrí za jeden úkon odmena vo výške 617,42 eur (499,57+1/3 z 353,54) a to za prvé štyri úkony právnej služby a to prevzatie veci a príprava zastúpenia 08.07.2013, podanie žaloby 09.07.2013 a čiastočné späťvzatie 15.10.2013 a v rozsahu 1/2 z 617,42 eur t.j. 308,71 eur za odvolanie z 09.12.2013 proti uzneseniu, ktorým súd nerozhodol vo veci samej. Konanie bolo následne v časti o zaplatenie 29.952,- eur právoplatne zastavené a tak predmetnom bolo zaplatenie sumy 7.776,- eur a 18.846,- eur a teda právnenému zástupcovi žalobkyne za jeden úkon patrí odmena vo výške 432,65 eur (1/3 z 237,34+353,54) za ďalších päť úkonov právnej služby a to porada s klientom 3.2.2014, účasť na pojednávaní 03.02.2014, účasť na pojednávaní 26.05.2014, porada s klientom 22.10.2014, účasť na pojednávaní 22.10.2014. Na pojednávaní 22.10.2014 zobral právny zástupca žalobkyne žalobu späť aj v časti o zaplatenie 7.776,- eur a v časti 3.974,- a tak predmetnom sporu zostalo už zaplatenie len jedného nároku 14.890 eur a preto právnenému zástupcovi žalobkyne za jeden úkon patrí odmena vo výške 303,74 eur a to za ďalšie dva úkony právnej služby podanie odvolania vo veci samej 02.12.2014 a účasť na pojednávaní 23.06.2016. Spolu 4.931,7 eur (2.160,97+2.163,25+607,48). Uviedol, že právnenému zástupcovi patrí aj náhrada režijného paušálu za úkony vykonané v roku 2013 (4x7,81 eur), za úkony vykonané v roku 2014 (6x8,04 eur) a jeden úkon vykonaný v roku 2016 (1x8,58 eur), spolu 88,06 eur (31,24+48,24+8,58). Právnenému zástupcovi žalobkyne patrí aj náhrada za použité motorového vozidla na pojednávania pred Okresným súdom Nitra t.j. Nitra - Košice a späť 720 km pri základnej náhrade 0,183 eur/km, spotrebe 6,4 l/100 dňa 03.02.2014 pri cene paliva 1,356 eur/l je to 194,24 eur, dňa 26.05.2014 pri cene paliva 1,354 eur/l je to 194,15 eur a dňa 22.10.2014 pri cene paliva 1,311 eur/l je to 192,17 eur. Právnenému zástupcovi patrí aj náhrada straty času v uvedených dňoch o rozsahu 12 polhodín x 13,40 eur á 160,80 eur. Spolu 1.062,97 eur (580,56+482,40). Trovy právneho zastúpenia sú celkom 6082,72 eur zvýšené o DPH, ktorého je právny zástupca žalobkyne platcom 1216,54 eur = 7.299,26 eur. Uviedol tiež, že žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala zaplatenia sumy 56.592,- eur (100%), bola úspešná v časti o zaplatenie 14.890,- eur a za zastavenie konania v časti 29.952,- eur nesie zavinenie žalovaný (79,24 % zo žalovanej sumy), vo zvyšku 11.750,- eur zaviniła zastavenie konania žalobkyňa (20,76 % zo žalovanej sumy). Miera úspechu sa počíta ako rozdiel pomerných úspechov. Žalobkyňa bola úspešná v 58,48 % (79,24 % - 20,76 %) a v takejto miere jej súd priznal aj náhradu trov konania z 7.299,26 o sumy 8.348,92 t.j. 4.268,61 eur.

2. Proti tomuto uzneseniu podala písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v sume 7.299,26 eur a náhradu trov odvolacieho konania v sume 192,54 eur. Namietala, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravuje výnimku zo zásady, podľa ktorej v prípade zastavenie konania nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania. Aj v prípade späťvzatia žaloby zo strany žalobcu však možno priznať náhradu trov konania žalobcovi, ak bola pôvodne žaloba podaná dôvodne a k späťvzatiu došlo len z dôvodu správania žalovaného. Zároveň poukázala na príliš formalistický prístup a výklad procesných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý je ústavne neprípustný, pričom poukázala na rozhodnutie IV ÚS 5/2014. Považovala za nevyhnutné zdôrazniť, že práve lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia predstavuje legálny spôsob preukázania výšky nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia s poukazom na § 4 ods. 2 a § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. Žalobkyňa so žalobou predložila súdu aj lekársky posudok, čím preukázala zákonom predpokladaným spôsobom výšku svojho nároku. Mala za to, že žalobu podala nielen čo sa týka samotného právneho základu jej uplatnených nárokov, ale aj čo sa týka ich výšky, plne dôvodne. Práve dôvodnosť podania žaloby je v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku jedným z dôvodov, aby bol na náhradu trov konania zaviazaný v celom rozsahu žalovaný. Súd prvej inštancie mal zároveň podľa žalobkyne prihliadať na dôvod späťvzatia

žaloby. Namietala, že súd prvej inštancie mal posúdiť nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej žalobkyňa zobrala žalobu na pojednávaní dňa 22.10.2014 späť, podľa ustanovenia § 146 ods. 2 druhá veta OSP. Žalobkyňa totiž podala žalobu aj v tejto časti dôvodne s prihliadnutím na legálny spôsob preukázania výška nároku lekárskeho posudkom a k späťvzatiu došlo len z dôvodu spochybňovania bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia zo strany žalovanej a snahy vyhnúť sa s prihliadnutím na toto spochybňovanie ďalšiemu predlžovaniu konania. Ďalej uviedla, že žalovaný bol od uplatnenia nároku žalobkyne pasívny, nakoľko aj napriek dôvodnosti a preukázaniu nároku zo strany žalobkyne tento neplnil v lehote podľa § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., hoci to bolo jeho zákonnou povinnosťou. Mala za to, že súd prvej inštancie mal nárok žalobkyne na náhradu trov konania posúdiť analogicky aj podľa ustanovenia § 142 ods. 3 OSP tak, ako keby rozhodnutie o výške uplatnených nárokov záviselo od znaleckého posudku. Vzhľadom k uvedenému mala za to, že súd prvej inštancie jej mal priznať plnú náhradu trov konania.

3. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. písm. b) CSP ako nesprávne a nepreskúmateľné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (Uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 312/2009 zo dňa 14. januára 2010).

6. Predmetom konania bola žaloba doručená súdu prvej inštancie dňa 10.7.2013, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaviazania žalovaného zaplatiť jej sumu 37.728,- eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 07.07.2013 do zaplatenia titulom sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu vážnych duševných a sexuálnych porúch ohodnotených MUDr. Danicou Caisovou na 2400 bodov a sumu 18.864 eur titulom 50 % zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia a na náhradu trov konania. Podaním zo dňa 15.10.2013 zobrala žalobkyňa žalobu v časti o zaplatenie 29.952 eur, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, späť z dôvodu, že žalovaný uvedenú sumu po začatí konania zaplatil. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.11.2013 č.k. 10C/221/2013-86 konanie v tejto časti zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že v tejto časti ich náhradu žalobkyne nepriznal. Na pojednávaní dňa 22.10.2014 žalobkyňa zobrala žalobu späť aj v časti o zaplatenie 7.776,- eur, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia spolu s príslušenstvom a 3.974,- eur titulom zvýšenia spoločenského uplatnenia t.j. spolu 11.750 eur s odôvodnením, že v záujme dohody sa stotožnila s bodovým ohodnotením žalovaného. Žalovaný so zastavením konania súhlasil a náhradu trov si v tejto časti neuplatnil. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 10C/221/2013-138 zo dňa 12.11.2014, ktorý konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 11.750,- euro s príslušenstvom zastavil a žalovanému náhradu trov v zastavujúcej časti nepriznal, pričom, v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 06.12.2014. V napadnutom zamietajúcom výroku, týkajúcom sa zaplatenia sumy 14.890,- eur a v súvisiacom výroku o trovách konania bol tento rozsudok zrušený a vec v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/13/2015-168, 7Co/116/2016, zo dňa 29.01.2016. Zároveň odvolací súd zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20.11.2013 č.k. 10C/221/2013-86 v napadnutom výroku o trovách konania a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je náhrada trov konania a to v zastavujúcej časti týkajúcej sa sumy 29.952 eur (uznesenie zo dňa 20.11.2013 č.k. 10C/221/2013-86), ktorú sumu žalovaný zaplatil až po začatí konania. Ďalej je predmetom odvolacieho konania náhrada trov konania vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplata sumy 14.890,- euro a v zastavujúcej časti o zaplata úroku z omeškania 8,55 ročne z 37.728 eur od 7.7.2013 do zaplata (rozsudok zo dňa 23. 05. 2016 č.k. 10C/221/2013-200) .

11. Ako vyplýva z obsahu spisu, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 20.11.2013 č.k. 10C/221/2013-86 konanie v časti o zaplata 29.952,- euro zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľke v tejto časti ich náhradu nepriznal. V dôsledku podaného odvolania odvolací súd toto uznesenie vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie mal teda rozhodovať o nároku na náhradu trov konania vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 14.890,- euro a v zastavujúcej časti o zaplata úroku z omeškania 8,55 ročne z 37.728 eur od 7.7.2013 do zaplata (rozsudok zo dňa 23. 05. 2016 č.k. 10C/221/2013-200) a tiež v zastavujúcej časti týkajúcej sa sumy 29.952,- euro (uznesenie zo dňa 20.11.2013 č.k. 10C/221/2013-86 v časti trov konania bolo odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie).

12. Súd prvej inštancie preto nepostupoval správne, keď pri konečnom rozhodovaní o trovách konania zohľadňoval aj sumu 11.750,- euro s príslušenstvom s tým, že v tejto časti zastavenie konania zavinila žalobkyňa, pretože o trovách konania v časti 11.750,- euro, v ktorej súd konanie zastavil bolo už súdom rozhodnuté rozsudkom zo dňa 12.11.2014 č.k. 10C/221/2013-138 (právoplatným dňa 6.12.2014) tak, že žalovanému súd náhradu trov konania v tejto časti nepriznal. Keďže v časti 11.750,- euro s príslušenstvom, v ktorej súd konanie zastavil už bolo právoplatne rozhodnuté o trovách konania nemohol súd prvej inštancie v ďalšom rozhodnutí o týchto trovách opätovne rozhodovať. Z tohto dôvodu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách konania v zastavujúcej časti týkajúcej sa sumy 29.952,- euro , vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplata sumy 14.890,- euro a v zastavujúcej časti o zaplata úroku z omeškania 8,55 ročne z 37.728 eur od 7.7.2013 do zaplata .

13. Súd prvej inštancie nepostupoval správne ani v tom, keď rozhodol jedným výrokom o trovách konania vo vyhovujúcej časti a o trovách konania v časti, v ktorej konanie zastavil. Taktiež nepostupoval správne, keď v zastavujúcej časti hodnotil stranu sporu z hľadiska jej úspechu , či neúspech konania.

14. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP).

15. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010).

16. Vo všeobecnosti teda platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplata súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách,

teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

17. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania účastníkmi konania. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, napr. na strane žalobcu ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo ako účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu) (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2011 sp. zn. 5Obo/43/2011).

18. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobkyne vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru o vecnej nesprávosti napadnutého rozhodnutia v napadnutom výroku o trovách konania, keď zistil, že súd prvej inštancie na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania a z nich trovy právneho zastúpenia v sume 4.268,61 eur na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dôvodil tým, že žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie 14.890,- eur a za zastavenie konania v časti 29.952,- eur nesie zavinenie žalovaný a vo zvyšku 11.750,- eur zavinila zastavenie konania žalobkyňa. Súd prvej inštancie tak vypočítal ako mieru úspechu žalobkyne vo veci časť, v ktorej bola žalobkyňa úspešná, ako aj časť, v ktorej nesie zavinenie žalovaný - zastavujúcu časť. Súd prvej inštancie tak jedným výrokom rozhodol o všetkých trovách konania, pričom správne mal rozhodnúť dvomi samostatnými výrokmi, v ktorých mal zohľadniť samostatne úspech vo veci, ako aj mieru, ktorou strany sporu zavinili zastavenie konania. Navyše nesprávne zohľadňoval aj zavinenie zastavenia konania žalovanou v sume 11.750,- euro s príslušenstvom, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté.

19. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude opätovne zaoberať náhradou trov tohto konania avšak iba v zastavujúcej časti týkajúcej sa sumy 29.952 eur (uznesenie zo dňa 20.11.2013 č.k. 10C/221/2013-86), ktorú sumu žalovaný zaplatil až po začatí konania, vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 14.890,- euro a v zastavujúcej časti o zaplatenie úroku z omeškania 8,55 ročne z 37.728 eur od 7.7.2013 do zaplatenia (rozsudok zo dňa 23. 05. 2016 č.k. 10C/221/2013-200), pričom nárok na náhradu trov konania v zastavujúcej časti nemôže hodnotiť z hľadiska úspechu strany sporu v konaní. Pri rozhodovaní o trovách konania v zastavujúcej časti zohľadní zavinenie strany sporu na zastavení konania z procesného hľadiska. Vo vyhovujúcej časti o nároku na náhradu trov konania rozhodne podľa zásady úspešnosti strany sporu v konaní.

20. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude vecou opätovne zaoberať vyššie uvedeným spôsobom a zároveň sa vysporiada aj s odvolacími dôvodmi žalobkyne uvedené v podanom odvolaní. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie aj riadne odôvodní v zmysle požiadaviek kladených na súdne rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).